

In diocesi, ubi sunt duæ cathedrales unitæ, an in qualibet deputandi sint examinatores distincti, *num. 51.*

Alia ad rem ab operibus Benedicti XIV excerpta, *num. 52 et seqq.*

Alia ad rem. Vide *verb. Approbatio, art. 1, num. 47 et seqq., verb. Beneficia, art. 3, num. 22 ad 64, et verb. Concursus, art. 2 et 3 per tot.*

EXARCHI ET PRIMATES (III, 841).

Exarchi varia apud Græcos significatio; et contracta ad ecclesiasticam dignitatem, communis patriarchis et metropolitanis. Vid. *verb. Exarchi et Primates, num. 1 ad 5.*

Quibus proprie id nominis datum, *num. 4.*

Tres tantum fuere olim apud Græcos hujuscemodi Exarchi, *num. 5, 6.*

Eorum jura patriarchæ Constantinopolitano tandem cessere, *num. 7.*

Quinam exarchi dicti posterioribus sæculis, *num. 8 ad 10.*

Idem Latinis Primates, qui Græcis Exarchi; alii quidem honoris, alii potestatis erant, *num. 11, 12.*

Peculiaris Africanarum Ecclesiarum circa primates disciplina, *num. 15 ad 16.*

EXCENTRICI CIRCULI.

Qui sint. Vide *verb. Mundus, num. 105.*

EXCOMMUNICATIO (III, 845).

EXCOMMUNICATIO, QUOAD EJUS ESSE, ET DIVISIONEM.

Excommunicatio quid sit, propter quid in ecclesiam inducta, et a quo in praxim deducta. Vide *verb. Excommunicatio, art. 1, num. 1, 2 et 3.*

Num excommunicatio Christianorum a Judaica excommunicatione originem traxerit, non conveniunt inter se eruditi, *num. 25.*

De variis excommunicationis speciebus, quæ tum antiquitus obtinuerunt, tum nunc obtinent, *num. 24.*

De origine excommunicationis ipso jure, et minoris, *num. 25.*

Excommunicatio appellatur etiam Anathema; quid significet hoc nomen, et in quo differat ab excommunicatione, *num. 4, 5 et 6.*

Excommunicatio et anathema quomodo incurrantur, et infligantur, et ad rem modus observandus traditur, *num. 7, 8, 9 et 10.*

Excommunicatio dividitur, primo in majorem, et minorem, et quæ sit utraque, *num. 11, 12 et 15.*

Excommunicatio simpliciter lata quomodo intelligi debeat, *num. 14.*

Excommunicatio dividitur secundo in excommunicationem latam, vel ferendam sententiæ, et quæ sit utraque, *num. 15, 16 et 17.*

Quando excommunicatio sit lata, vel ferenda sententiæ, et quando incurrat, vel non, ante sententiam judicis. Vide *verb. Lex, art. 2, num. 27 ad 44.*

Excommunicatio dividitur tertio in excommunicationem a jure, vel ab homine, et quæ sit utraque, *num. 18 ad 21.*

Excommunicatio dividitur quarto in reservatam, et non reservatam, *num. 22.*

EXCOMMUNICATIONES.

Summo pontifici reservatæ in bulla Cænæ. Vid. *verb. Excommunicatio, art. 2, per totum.*

Summo pontifici reservatæ contra prælatos ecclesiæ, contra clericos sæculares et regulares, contra regulares, contra dominos temporales, et contra omnes. Vide *verb. Excommunicatio, art. 3, per tot.*

Nemini reservatæ, contra episcopos, contra clericos, contra regulares, contra dominos temporales, contra magistratus et judices, contra omnes. Vide *verb. Excommunicatio, art. 4, per totum.*

EXCOMMUNICATIO QUOAD EOS, QUI POSSUNT VEL NON EXCOMMUNICARE, ET EXCOMMUNICARI.

Excommunicare potest summus pontifex in toto orbe. Vide *verb. Excommunicatio, art. 5, num. 1.*

Excommunicare possunt episcopi, alique ordinarii cardinales, legati sedis apostolicæ, capitula cathedralia, vicarius generalis episcopi, et capituli, prælati, et præpositi collegiarum, et alii habentes jurisdictionem in foro Ecclesiæ, abbates, ac superiores regulares, tum generales provinciales, ac etiam locales, concilia generalia et provincialia, capitula et congregationes regularium, *num. 2 ad 9.*

Excommunicare possunt alii auctoritate ordinaria, alii potestate delegata, et quinam ii sint, *num. 26 et seqq.*

Num parochus potestate ordinaria excommunicandi polleat, *num. 28.*

Qui excommunicare non possint, *num. 10, 11 et 12.*

Qui excommunicari possint, *num. 13 et 34.*

Qui excommunicari non possint, *num. 14 ad 20, et num. 31.*

Collegium, communitas, universitas, vel aliud corpus politicum, quando excommunicari possit, vel non et a quo possit in casu, etc., *num. 21 ad 25, num. 34.*

Num excommunicatus nondum absolutus possit ex alio delicto iterum excommunicari, *num. 36.*

Exempti possunt etiam excommunicari in casu, in quo ex speciali delegatione subjiuntur, *n. 37.*

Quid autem si speciali privilegio donentur, ne excommunicari queant, *num. 37.*

EXCOMMUNICATIO QUOAD EJUS EFFECTUS.

Effectus excommunicationis majoris quot et qui sint, et singuli explicantur. Vide *verb. Excommunicatio, art. 6, num. 1 ad 25.*

Effectus excommunicationis minoris quot, et qui sint et singuli explicantur, *num. 26 ad 29, num. 30 et seqq.*

Recensentur civiles excommunicationis effectus, *num. 37 et seqq.*

EXCOMMUNICATIO QUOAD EJUS ABSOLUTIONEM.

Ab excommunicationibus a jure latis, et nemini reservatis qui possint absolvi. Vide *verb. Excommunicatio, art. 7, num. 1 et 2.*

Ab excommunicationibus a jure latis, et papæ reservatis, qui possint absolvi, *num. 2.*

Ab excommunicationibus ab homine latis per sententiam specialem, qui possint absolvi, *n. 3 ad 7.*

Ab excommunicationibus ab homine latis per sententiam generalem, sine ulla reservatione, qui possint absolvi, *num. 8 et 9, num. 29 et seqq.*

Qui est excommunicatus a suo episcopo, an absolvi possit ab episcopo novi domicilii, *num. 30.*

An post interpositam appellationem absolvi valeat iudex a quo, *num. 31.*

An ab excommunicatione ipso jure in litteris apostolicis comminata absolvi queat iudex, qui sententiam declaratoriam pronuntiavit, *num. 32 et seqq.*

Ab excommunicatione minori a jure lata, qui possint absolvi, *num. 10.*

Excommunicationis absolutio dari potest etiam extra confessionem sacramentalem, etiam absenti, vel invito, mortuo, *num. 11 et 12.*

Excommunicationis absolutio dari potest variis modis, et assignantur singuli, *num. 13 ad 18.*

Absolutionis formæ variæ esse possunt, assignantur singulæ, *num. 19 ad 22.*

Quid requiratur ad hoc, ut quis licite absolvi possit ab excommunicatione, *num. 23 ad 26.*

Corrigitur auctor, *num. 26 in nota.*

Absolutio extorta metu gravi injuste in eum finem incusso est invalida, *num. 27.*

Absolutio pro foro conscientie an prodesse pos-

sit etiam pro foro externo; absolutus in foro interno ab excommunicatione an teneatur se gerere in foro externo tanquam excommunicatus. Vide *verb. Excommunicatio, art. 8, num. 1.*

Absolutus in foro conscientie ab excommunicatione occulta, an possit habere communionem in divinis in foro externo; et quid si excommunicatio sit notoria, vel ejus crimen deferatur ad iudicem, *num. 2, 3 et 4.*

Vide distinctionem receptam ad hanc quæstionem decidendam, *num. 5 ad 9.*

EXCOMMUNICATI QUINAM VITANDI SINT, IN QUIBUS, ET QUALITER VITARI DEBEANT.

Quales excommunicati vitandi essent jure antiquo et quales vitandi sint jure novo. Vide *verb. Excommunicatio, art. 9, num. 1, 2 et 3, num. 27 et seqq.*

Percussor clerici quando dicatur taliter notorius, ut vitari debeat, *num. 5, 6 et 7, num. 29 et seqq.*

Casus, in quibus vitandi sunt excommunicati quinque assignantur, et explicantur, *num. 8 ad 15, et in nota.*

Qui in aliquo ex supradictis casibus cum excommunicatis communicat, an peccet, et in quas censuras incurrat. Et quid si excommunicatus sit nominatim a papa, *num. 14, 15 et 16.*

Assignantur, et explicantur causæ ob quas licet communicare cum excommunicatis vitandis, *num. 17 ad 22.*

Ad *Extrav. Ad vitanda. Vide nov. add. num. 24 et seqq.*

DE EXCOMMUNICATIONE CANONIS QUOAD SUUM ESSE, ET INTELLIGI.

Excommunicatio canonis quare sic appelletur. Vide *verb. Excommunicatio, art. 10, num. 1.*

Quid intelligatur per illa verb. SI QUIS SUADENTE DIABOLO MANUS VIOLENTAS INJECEBIT IN CLERICUM, *num. 2 ad 6.*

Quales sint illi clerici, qui non gaudent privilegio canonis, *num. 7 et 10.*

Per *ly monachum* qui regulares intelligantur, *num. 11 ad 19.*

Num excommunicatio *Can.*, Si quis suadente, sit lata sententiæ, *num. 20 et seqq.*

AB EXCOMMUNICATIONIS HUIUS INCURSU QUINAM EXCUSANTUR, VEL NON.

Ab incurso hujus excommunicationis excusantur laborantes ignorantia invincibili, tam juris, quam facti. Vide *verb. Excommunicatio, art. 11, num. 1.*

Excusantur quoque clericum percipientes in variis casibus, qui assignantur, et singuli explicantur, *num. 2 ad 15 et num. 28 et seqq.*

Qui non excusentur ab incurso dicte excommunicationis, *num. 14 ad 27.*

AB EXCOMMUNICATIONE CANONIS QUINAM POSSIT ABSOLVERE VEL NON.

Clerici percussio triplex assignatur, et explicatur. Vide *verb. Excommunicatio, art. 12, num. 1 ad 4.*

Percussio de se levis quomodo possit esse gravis, et enormis, *num. 5 et 6.*

In articulo mortis quis possit absolvi ab excommunicatione canonis, *num. 7 et 8.*

Extra articulum mortis quis possit absolvi ab hac excommunicatione ob percussorem levem, vel mediocrem, et enormem, sive occultam, sive publicam, *num. 9 ad 14.*

Prælati regulares an possint suos subditos, et novitios absolvi ab excommunicatione contracta ob quamcunque percussorem; et quid si percussores sint diversi ordinis, vel religiosi ad invicem

se percusserint, vel percusserint clericum sæcularem, *num. 15 ad 20 et verb. Prælati regulares, num. 51.*

Moniales sive exemptæ, sive subjectæ ordinariis a quo possint absolvi, *num. 21 et 22.*

Regulares an, et quando possint absolvi a percussione levi, *num. 23.*

Et ad materiam hujus art. Vide *num. 24.*

EXSECUTOR LITTERARUM APOSTOLICARUM (III 905).

Exsecutor alius est merus, et alius mixtus, et quis sit uterque. Vide *verb. Exsecutor litterarum apostolicarum, num. 1.*

Exsecutor per quas clausulas vocetur mixtus, *num. 2 ad 7.*

Quid requiratur ad hoc ut exsecutor apostolicus possit procedere, *num. 8, 9 et 10 et num. 62 et 63.*

Ordinarii an possint impedire tales executiones vel an possint cum exsecutore litteras apostolicas exsequi, *num. 11 et 12.*

Dispensationes matrimoniales aliæ ac apostolicæ quibus committi soleant; et quis eas exsequi possit sede vacante per mortem episcopi, *num. 15 ad 25.*

Deputato uno, an possit alter ad executionem se intrinsecare; et per quid commissio possit transire ad aliam personam, *num. 24 ad 29.*

Vicarius episcopi solum confirmati an possit exsequi dispensationes, *num. 30.*

Vicarius, si fiat episcopus illius diocesis, an possit exsequi dispensationem sibi commissam. Et quid si episcopus esset suspensus, vel excommunicatus, *num. 31 et 32.*

Exsecutor debet servare formam in litteris præscriptam, *num. 33.*

Exsecutor, ejusque notarius an possint pro executione aliquid accipere, *num. 34 ad 38.*

Exsecutor dispensationis apostolicæ pro foro interno super impedimentis matrimonii occultis, qui esse possit vel non, *num. 39 ad 44.*

Exsecutor debet esse approbatus ab ordinario loci, et specialiter electus a pœnitente; et quid si electus recuset, *num. 45, 46 et 47.*

Exsecutor an debeat testes adhibere; et quid de litteris executionis agere debeat, *num. 48 et 49.*

Episcopus non retinens vicarium, an possit exsequi litteras eidem directas, *num. 51.*

Alia de exsecutoribus. Vide apud Rotam de exsecutoribus litterarum apostolicarum, *Part. 1 et 2.*

An exsecutor certus in litteris apostolicis datus possit subdelegare, *n. 52 et seqq.*

Auditor Cameræ, qui est exsecutor omnium litterarum apostolicarum, an cumulative procedere valeat ad executionem litterarum apostolicarum, *num. 57.*

Quænam obtinuerit distinctio in foro circa quæstionem mutationis exsecutoris litterarum apostolicarum, *n. 61 et 62.*

EXSECUTOR TESTAMENTARIUS.

Vide *verb. Testamentum, art. 5.*

EXEMPTIO REGULARIUM.

Vide *verb. Regulares, art. 2.*

EXSEQUIÆ (III 915).

Nonnulla producantur ad exsequias pertinentia. Vide *verb. Exsequiæ per totum. Vide verb. Fumeralia, verb. Sepultura.*

EXERCITIA SPIRITUALIA (III, 915).

Afferuntur duæ epistolæ encyclicæ ad rem

spectantes. Vide *verb.* Exercitia spiritualia, num. 1, 2.

Fratres minores exercitiis vacantes quam indulgentiam lucentur, num. 3.

EXHÆREDATIO (III, 919).

Exhæredatio quid sit. Vide *verb.* Exhæredatio, num. 1.

Exhæredatio tam ascendentium, quam descendendum, ad hoc ut valide fiat, et suum sortiatur effectum, quid requiratur, num. 2 ad 9.

Causæ legitimæ exhæredandi descendentes quatuordecim enumerantur et assignantur, num. 10 ad 25.

Quando proles possit exhæredari propter contractum matrimonium invitis parentibus juxta statuta municipalia locorum, num. 26 ad 29.

Causæ legitimæ, ob quas licet liberis exhæredare parentes, vel alios ascendentes, assignantur, num. 30 ad 38.

Omnes dictæ causæ exhæredandi quando cessent, num. 39 et 40.

Causæ, ob quas exhæredari poterit frater in casu, quo turpis persona instituta est hæres, tres assignantur, num. 41 ad 44.

Exhæredatio ut plurimum fit *notæ causa*, et in *pœnam liberorum*. Sed et fieri potest exhæred. *bona mente*, num. 45 et 46.

Quæ sit exhæredatio bona mente, num. 47 et seqq.

EXSILII PŒNA.

Exsili pœna quid sit. Vide *verb.* Pœna, art. 1, n. 15.

EXORCIZARE, EXORCISTA (III, 927).

Exorcizare sumitur in duplici sensu, et uterque assignatur; ejusque secundo sensu capti traditur definitio. Vide *verb.* Exorcizare, num. 1, 2 et 3.

Exorcismi cæremonia, quæ fit in baptismo, ubi imperetur, et de ea fiat mentio, num. 4, 5.

Infans ratione periculi baptizatus, an debeat exorcizari, et quid sit exorcistæ munus, num. 6 et 7.

Ad licite exorcizandum quid requiratur, et quid de Exorcistis utentibus modis insolitis, num. 8 ad 11 et num. 18 et 19.

Pro exorcizanda moniali, an concedatur licentia ingrediendi clausuram; et a quo, quomodo, et in quo loco sit exorcizanda, num. 12 ad 16.

Signa præcipua energumencorum referuntur, num. 17.

Primis Ecclesiæ sæculis non solum clerici, verum et laici donum ejcendi dæmones habuere, et sic exorcistarum officium usurparunt, num. 21, 22 et 23.

Postea peculiare munus in Ecclesia fuit eorum qui in gradum exorcistarum cooptati erant, num. 24.

Per id vero temporis ad exorcistatum non ordinabantur nisi provecioris ætatis, num. 25 et 26.

Quid evenerit mutata hac disciplina, in *nov. add.* num. 26.

EXORCISTATUS.

Exorcistatus quid sit, quæ ejus materia, et forma et quando fuerit institutus. Vide *verb.* Ordo, art. 1 num. 34.

Exorcistatus conferendus est subdiacono, diacono, et presbytero Græco, qui ritu Latino ad diaconatum, presbyteratum, aut episcopatum sint promovendi. Vide n. 34 ad 56.

EXPILATA HÆREDITAS.

Expilata hæreditatis quæ pœna sit, et quid sit hoc crimen. Vide *verb.* Pœna, art. 2, num. 98.

EXPOSITI FILII.

Vide *verb.* Expositi filii, *verb.* Filius num. 17 ad 20, *verb.* Parentes, num. 20 ad 52.

EXPOSITIO SS. SACRAMENTI (III, 955).

Quando permitti non debet. Vide *verb.* Expositio sanctissimi sacramenti, num. 1.

Usus exponendi sanctissimam Eucharistiam in festis sanctorum apud plures scriptores reprobatur, num. 2.

Quando exponitur sanctissimum sacramentum, quot candelæ ardere debeant, num. 3 et 4.

EXSTINCTIO VOTI.

Vide *verb.* Votum, art. 3 n. 2 ad 9.

EXTRACTIO (III, 953).

De extractione rei inquisiti, vel damnati a loco immuni in casibus permissis. Vide *verb.* Extractio, num. 1 et seqq.

Extractio segetum, farinæ, et olei extra statum ecclesiasticum sine speciali chirographo papæ sub gravissimis pœnis prohibetur, num. 6.

Extractio rerum aliarum mobilium quorum arbitrio permittatur. Vide num. 7.

In extractione segetum quænam cautelæ adhibendæ, num. 8.

Quibus in casibus permittatur extractio segetum, etc., a statu ecclesiæ, num. 9 et seqq.

EXTREMA UNCTIO (III, 953).

Varie unctiones in praxi habentur in ecclesia. Vide *verb.* Extrema Unctio, num. 1.

Extremæ unctionis definitio traditur, ac demonstratur esse novæ legis sacramentum, et quando institutum ejusque duplex materia, num. 2 ad 8.

In quo casu, et quomodo possit oleo benedicto addi oleum non benedictum, num. 9 et 10.

Forma hujus sacramenti traditur, et quomodo preferenda, ac unctiones faciendæ tam in viris quam in feminis. Et quid si aliquis careat aliquo sensu, vel mutilatus existat, num. 11 ad 17.

In quo casu unica unctio sufficiat, et quando fieri possit absque contactu immediato, num. 18, 19 et 20 et in *nota*.

Administratio hujus sacramenti in quo habitu fieri possit, ac debeat, num. 21.

Minister licitus ac validus hujus sacramenti qui sit. Et in quo casu, et quibus personis possint regulares hoc sacramentum administrare, et de cujus licentia, num. 22 ad 28.

Uctiones a quot sacerdotibus fieri possint, ac debeant. Et quid si minister moriatur dum actu ungit. Et validum sit sacramentum si unus ungat, et alter proferat verba, num. 29 ad 33.

Subjecum capax hujus sacramenti assignatur. Et quibus personis ministrari possit vel non, a num. 34 ad 37 et in *nov. add.* num. 86 et seqq.

An sit de præcepto hoc sacramentum suscipere, et ipsum negligere quando sit peccatum, vel non. Et an, quando, et quomodo peccet parochus non ministrando, vel negligendo administrare hoc sacramentum. Et in quibus casibus teneatur, n. 38 ad 44.

Effectus speciales, et præcipui hujus sacramenti quatuor assignantur, num. 45 ad 48.

Oleum infirmorum ubi, et quomodo asservari debeat, num. 49 et 50.

Sacculus pro includendo vase hujus olei cujus coloris esse debeat, num. 51.

Apud Græcos oleum a presbyteris benedicuntur; num forma deprecativa sit necessaria in sacramento extremæ unctionis. De forma Ambrosiana istius sacramenti, de partibus corporis inungendis. Vide num. 68 ad 78.

Plures presbyteri olim etiam in ecclesia Latina, ut hodie apud Græcos extremæ unctionis sacramentum ministrabant, num. 52 et seqq. et num. 80 ad 85.

F

FALCIDIA (III, 950).

Falcidia quid sit, quale motivum ejus originis, et a quo sic dicta. Vide *verb.* Falcidia, num. 1, 2, 5.

Trebellianica quid sit, a quo sic dicta, in quo differat a Falcidia, num. 4 ad 7 et infra n. 53.

Falcidia ex quibus bonis detrahatur, et ad quid teneatur hæres præcedens hujusmodi detractionem, pro qua detrahenda quæ quantitas bonorum attendi debeat, num. 8 ad 14.

Falcidia ex quibus bonis detrahi non possit, et an sit, et quomodo detrahenda inter duas causas pias, num. 15 ad 24.

Falcidia non habet locum in testamento militis, num. 25.

An, quando, et quomodo possit testator prohibere Falcidiæ detractionem, num. 26 ad 31.

Falcidia non potest detrahi ab hærede, qui non conficit Inventarium, num. 32.

Quæ dicta sunt de Falcidia an, et quomodo intelligenda sint etiam de Trebellianica, num. 33 et 34.

Liberi præter legitimam an possint etiam deducere Falcidiam vel Trebellianicam, num. 35, 36 et 37.

Recensentur ea, quæ a jure novo correctæ sunt quoad legem Falcidiam, num. 38.

Quomodo æstimatio Falcidiæ ineunda in annis legatis et in legata alimentorum, n. 39.

FALSUM, FALSARIUS (III, 960).

Falsum quid sit, et ad ejus crimen quot requirantur. Vide *verb.* Falsum, Falsarius, num. 1 et 2 et num. 90 et 91.

Falsum principaliter quatuor modis committitur, id est dicto, scripto, facto, usu, seu potius abusu, num. 3.

Dicto crimen falsi quinque modis committitur, et singuli assignantur, et explicantur, num. 4 ad 9.

Scripto crimen falsi sex modis committitur, et singuli assignantur ac explicantur, num. 10 ad 15.

Facto committitur quindecim modis, et singuli assignantur, et explicantur, num. 16 ad 32.

Infinite sunt species falsi, sed ad duo summa capita referri possunt, ad falsum scilicet testamentarium, et ad falsum nummarium, num. 90.

Explicatur Lex 15, § 1 ff ad leg. *Cornel. de Fals.*, num. 91 et seqq.

Falsum circa monetam quibus modis committatur, num. 33 ad 36.

Usu, seu potius abusu, dupliciter committitur crimen falsi, et assignantur, num. 37 et 38.

Litteræ apostolicæ falsari possunt novem modis, et assignantur, num. 39.

Pœnæ falsantium litteras apostolicas assignantur, et luculenter explicantur, num. 40 ad 52 et num. 87, 88.

Nomine litterarum apostolicarum in ordine ad pœnas contra earum falsarios quid veniat, vel non, num. 53 ad 60.

Falsificantes litteras papæ, et imperatoris, regis, principis supremi, proregis, magistratus, vel alterius tribunalis qua pœna puniantur, num. 61, 62 et 63.

Clericus falsificans sigillum principis, aut litteras episcopi, aut capituli, qua pœna puniendus, num. 64 et 65.

Regulares, et præcipue ordinis Minorum falsificantes litteras prælatorum qua pœna puniantur, num. 66 et 67.

Pœna ordinaria circa nobiles falsarios quæ olim fuerit, et quæ nunc sit, num. 68.

Pœna falsi testis in causis civilibus, vel criminalibus quæ sit, et quid si testis falsus sit clericus, num. 69, 70 et 71.

An lege Cornelia teneatur is qui non falsum testimonium dixit, sed verum renuit, num. 92.

An in eandem legem incidat, qui pecuniam ad testimonium dicendum accepit, nec tamen producentem, sed adversarium ipsius testimonio adjuvit, num. 93.

Pœna notarii scribentis falsum testamentum vel instrumentum et falsificantis manum alicujus, et copiam ab originali diversam exemplans quæ sit, num. 72 et 73.

Pœna advocati, vel procuratoris, vel judicis falsum committentis quæ sit, num. 74 et 75.

Pœna falsificantium legitimas mensuras, et fabricantium falsas monetas quæ sit, num. 76 et 77.

Pœna impediendum aliquem testari, vel jam factum testamentum mutare, vel ad testandum compellendum quæ sit, num. 78.

Pœna supponentis falsum partum quæ olim fuerit, et nunc sit, num. 79.

Pœna eorum, qui falsum committunt occultando, subripiendo, lacerando scripturas, etc., quæ sit, num. 80.

Assumens nomen curiæ, vel magistratus, cum non sit talis, qua pœna puniendus, num. 81, 82 et 83.

Aliorum falsariorum pœnæ, num. 84. Ad hoc, ut quis de *Falso* pœna ordinaria puniri possit, quid requiratur, num. 85 et 86.

FAMA (III, 979).

Fama, opinio, existimatio idem significant. Vide *verb.* Fama, num. 1.

Fama quid sit, unde sit dicta, et duplex assignatur, et explicatur, num. 2 ad 6.

Fama proprie loquendo non dicitur nisi bona sit, et ut talis explicatur, num. 7, 8 et 9.

Fama interdum accipitur pro infamia, num. 10, et *verb.* Infamia, per tot.

Fama in quo differat a rumore, et iste quid sit, num. 11 et 12.

Ut fama probet, quid requiratur, num. 13 ad 16.

In concursu famæ bonæ, et malæ, quæ sit præferenda, num. 17.

Fama per quid probari possit, num. 18.

Fama an, et quando per se faciat plenam probationem, num. 19 ad 26.

Fama impediendi an, et quando sufficiat ad impediendum matrimonium, num. 27 ad 32.

Rumor an sufficiat ad impediendum matrimonium, num. 33.

Fama impediendi non sufficit ad impediendum matrimonium contractum, num. 34.

Quid de fama publica existente contra clericum fornicarium, num. 35 et 36.

Fama non potest prævalere veritati, et affirmativa an prævaleat negativæ, num. 37 et 38.

An homini sit dominium in famam suam, num. 39 et 40.

An quis cum periculo suæ famæ alterius famam teneatur sustinere, num. 41.

FAMILIA (III, 987).

Familiæ nomen quid importet. Vide *verb.* Familia, n. 1.

Familia alia dicitur effectiva, et alia contentiva, et quæ sit utraque, n. 2.